

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.956 van 3 november 2003
in de zaak A. 139.430/IX-3879.**

In zake : Irene THYS,
wonende te ANTWERPEN,
Schijfwerperstraat 157

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Irene THYS op 14 juli 2003 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 15 mei 2003 van de minister van Justitie houdende weigering haar naam te veranderen in Irene AEMS;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 23 september 2003, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober 2003;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van adjunct-adviseur A. BILLOOYE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het verzoekschrift wordt aangevoerd :

“Na lang overleg met familie en dochter heb ik besloten beroep aan te tekenen. Andere redenen dan vermeld in brief en bijlage zijn er niet : het blijft vanuit een gevoelige persoonlijke reden dat ik u verzoek de naamsverandering goed te keuren. Het is te zeggen, de familienaam van mijn moeder te krijgen.

Hier bijgevoegd vindt u mijn aanvraagbrief en alle nodige documenten terug, alsook de handtekeningen van al mijn nichten (we zijn als zussen voor elkaar), mijn tante (moeder van de nichten), mijn broers (de oudste overleed begin 2000), mijn dochter en kleinkinderen. Het feit dat iedereen mij zo steunt en begrijpt zegt toch ook veel!

Bij deze vraag ik u dan ook nogmaals mijn verzoek terdege in overleg te willen nemen. Ik begrijp dat het moeilijk is om emotionele redenen voldoende kracht te geven. Ik wist niet dat ondanks de veranderde wetgeving alleen ‘gunsten’ verleend kunnen worden. Heel graag zou ik me persoonlijk willen komen bewijzen, motiveren. Als dat zou helpen ... Ik durf erop vertrouwen dat uw dienst over de nodige deskundigheid beschikt om over te kunnen gaan tot eensluidend gunstig advies.

Rest mij nog uw aandacht te vestigen op het feit dat ik niemand kwaad berokken; iedereen akkoord is; en er geen enkele aanleiding is tot verwarring.

Wat mij betreft : ik verdien de naam van mijn moeder. Ik vind dat ik buiten alle reeds gedragen plichten ook rechten heb. En het zou voor mij een ongelooflijk voorrecht zijn om mij de rest van m’n leven : Irene Aems te mogen noemen, mijn moeders naam is minstens evenwaardig. Ongeacht dit is er in vele landen de keuze. Zowel de naam van de moeder, als van de vader wordt wettelijk aanvaard. Nu vraag ik enkel de Staat, waarvan u in deze situatie de vertegenwoordiging bent, om mijn wens in te willigen, want ik voel mij Aems en ik zou mij zo ook graag profileren.”;

Overwegende dat artikel 2, § 1, 2°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalt dat het verzoekschrift tot nietigverklaring onder meer “een uiteenzetting van de feiten en middelen” dient te bevatten; dat het ontbreken van die uiteenzetting het verzoekschrift niet-ontvankelijk maakt; dat onder "middel" moet worden verstaan, de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing wordt geschonden;

Overwegende dat ter zake het verzoekschrift noch een feitenrelaas noch een middel als hierboven gedefinieerd, bevat; dat verzoekster niet uiteenzet welke feitelijke gegevens haar ertoe aanzetten te vragen om de naam van haar moeder te mogen dragen; dat het verzoekschrift geen argumenten bevat ter weerlegging van die van de bestreden beslissing; dat verzoekster ook geen regel van in België geldend recht aanwijst volgens welke zij gerechtigd zou kunnen zijn de familienaam van haar moeder te dragen; dat het beroep om die reden kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie november 2000 en drie, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.